

R 5724 (page 211)

பிதா மற்றும் குமாரனின் அன்பே நமக்கு உதாரணம்

(சுகோதரர் ரசல் அவர்கள் சமீபத்தில் ஒக்லேண்டு மாநாட்டில் கொடுத்த பிரசங்கம்)

Love of the Father and Son our Pattern

(Discourse delivered by Brother Russell at the recent convention at Oakland, Cal.)

நமது ஆண்டவர் தமது புமிக்குரிய ஊழியத்தின் முடிவில் கூட இன்னும் தமது சீஷர்களை நேசித்தார் என்று நாம் உறுதிபண்ணப்படுகிறோம். நாம் வாசிக்கிறதாவது; “இயேசு..... தம்முடையவர்களிடத்தில் அன்பு கூர்ந்தபடியே முடிவு பரியந்தமும் அவர்களிடத்தில் அன்பு வைத்தார்.” (யோவா 13:1) வேதாகமம் குறிப்பிடுகிற அனைத்து மனுக்குலத்தின் மேலும் தேவன் வைத்த அன்பிற்கும், தேவன் சபையின்மேல் வைத்த அன்பிற்கும் உள்ள எல்லைக்கோட்டை நாம் வரைய வேண்டும். வசனத்தின் பரந்த அர்த்தத்தில் வேதாகமம் நமக்கு உறுதி கூறுகிறதாவது; “தேவன், தம்முடைய ஒரே பேரான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும் படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்தார்.” (யோவா 3:16) விழுந்துபோன மனினிடத்தில் அன்பு வைக்க, அதாவது அவனிடம் ஜக்கியம் கொள்ள அவனிடத்தில் ஒன்றுமில்லை. உண்மையிலேயே தேவனுடைய அன்பை தன்னிடம் இமுப்பதற்கு அவனிடம் ஒன்றுமேயில்லை - எல்லாம் எதிரிடையாக இருந்தது. ஆதாம் விழுந்துபோனவுடனேயே, அவன் தேவனுடைய அன்பையும் தயவையும் தொடர்ந்து பெற தகுதியற்றவன் என்று கூறி அவனுக்கு மரண தண்டனை அளித்தார். ஆதியாகமம் 3:17-19

தேவன் இடையில் தமது மனதை மாற்றிக் கொண்டு ஆதாமை அவர் நேசித்ததால் மரண தண்டனை கொடுக்க விரும்பவில்லை என்று நாம் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது. ஒரு எளிமையான நாயின்மேல் காண்பிக்கும் அனுதாப அன்பைத்தான் தேவன் உலகத்தின்மேல் காண்பித்தார் என்று நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாயின் பாதம் காயமடைந்தால், அதன் பாதத்தில் கட்டு போடுகிறோம். நாம் அனுதாப அன்பைப் பெற்றிருப்போம். உண்மையிலேயே நாம் நாயிடம் அன்பு செலுத்தி அதற்காக நாம் இருக்கம் காண்பித்தோம் என்பதல்ல. ஆகவே தேவன் உலகத்திடம் காண்பித்தது இரக்கமான மனோபாவத்தைத்தான். தயவையும் பெருந்தன்மையையும் எல்லா மனிதர்களிடமும் மிகுஞ் ஜீவராசிகளிடம் கூட காண்பிக்கக்கூடிய ஜனங்களை அவர் பெற்றிருப்பார். இதற்கிடைவாக அப்போஸ்தலர், நமக்கு கிடைக்கும் சமயத்திற்குத்தக்காக, யாவருக்கும் விசேஷமாக விசுவாச குடும்பத்தார்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடவோம் என்று கூறுகிறார். (கலாத்தியா 6:10)

கர்த்தர் ஒரு திட்டமான கட்டளையை கொடுக்கிறார். நாம் விசுவாச வீட்டாரை உலகத்தாரோடு சேர்க்கக்கூடாது. விசுவாச வீட்டாருக்கு நாம் காண்பிக்கும் அன்பையோ, பிரியத்தையோ, அக்கறையையோ உலகத்தாருக்கு நாம் காண்பிக்க நினைக்கக்

கூடாது. தேவனும் இப்படி செய்வதில்லை.

“பிதா தாமே உங்களை சிநேகிக்கிறார்” (யோவா 16:27) என்று இரடகை குறிப்பிடுகிறது போல இந்த அன்பு தேவன் உலகத்தை சிநேகிக்கிறதைக் காட்டிலும் வித்தியாசமானது. மகாதேவன் நம்மை சிநேகிக்கிறார் என்கிற இது வேதாகமத்தின் வாக்கியங்களில் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டத்தக் ஒன்றாக எனக்கு காணப்படுகிறது. நாம் அவரது அன்பிற்கும் கவனிப்பிற்கும் மிகவும் தகுதியற்றவர்கள், அற்பமானவர்கள்! பரம பிதாவின் இதே மனோபாவம் தான் நமது

R5725 : page 211

தலைப்பு வசனமாகிய, “இயேசு தம்முடையவர்களிடத்தில் அன்புக்கார்ந்தபடியே முடிவு பரியந்தமும், அவர்களிடத்தில் அன்பு கூர்ந்தார்” என்பதிலும் பிரதிப-த்துக் காட்டுகிறது. அதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை, விசேஷமாக அவருடையவர்களாக இருந்தவர்கள், அவரிடம் வந்த அவருடைய சீஷர்களாவனர்கள், யூதர்களில் மிகவும் திறமைசா-களாகவும், இப்போது அவரது சீஷர்களாக இருக்கிறவர்களைக் காட்டிலும் திறமைசா-களாகவும் இருந்தார்கள் என்று நாம் நினைக்க இயலாது. அவர்கள் மிகவும் படிப்பாளிகளாக இருந்ததால் அவருடையவர்களாயிருந்தார்களா? அவர்கள் பண்படவர்களாயிருந்ததாலா? இல்லை. உலகம் அவர்களை பாராடி, தங்களுக்கு பொறுப்பானவர்களினதாலா அல்லது உலகத்தாரின் கண்களில் அவர்கள் பொறுப்பான நிலைமைக்கு உயர்த்தப்படக்கூடியவர்களாக இருந்ததாலா? இல்லை.

தன்னுடையவர்களை ஏன் இயேசு நேசிக்கிறார்

“இயேசு தம்முடையவர்களிடத்தில் அன்பு கூர்ந்தபடியே முடிவு பரியந்தமும் அவர்களிடத்தில் அன்பு வைந்தார்.” இயேசு ஏன் இந்த விசேஷமித்த அன்பை அவர்கள் மேல் வைத்தார். அதில் ஏதோ முக்கியத்துவம் இருக்கிறது. நீங்களும் நானும் கூட இருச்சர் நம்மை நேசிக்கிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறோம். அவருடையது தற்செயலான ஒரு அன்பு அல்ல. அதில் ஒரு கொள்கை அடங்கியிருக்கிறது. அவர்கள் அவருடையவர்களாயிருந்தபடியால் அவர் அவர்களை நேசித்தார். ஒரு மனிதன் தனது வீட்டை, தனது நாயை மற்றும் தனது புனையை நேசிப்பது போன்ற சுயநல் என்னத்தோடு அல்ல, ஏனெனில் அவர் அவர்களைப் பெற்றிருந்தார், அவர்களை சொந்தமாக்கிக் கொண்டிருந்தார். இயேசு அவர்களை தமக்காக அழைத்தார் என்ற அர்த்தத்திலெல்ல. அவர் அவர்களுக்கு ஏதேனும் ஒன்றை செய்ய தீர்மானித்தார்.

இயேசு அவரது சீஷர்களை நேசித்து, அழைத்து அவர்களை தம்முடையவர்களாக்கிக் கொள்ள காரணமென்ன? காரணத்தை

நீங்கள் என்னுடன் சேர்ந்து ஒத்துக்கொள்வீர்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அவரது கருத்துக் கோணத்தி-ருந்து பார்க்கும்போது நேசிக்கக்கூடிய குணங்களை அவர்கள் பெற்றிருந்ததனாலேயே அவர் அவர்களை நேசித்தார். அந்த குணங்களைத்தான் நீங்களும் நானும் பெற்றிருக்கிறோம் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த கோணத்தில் நீங்களும் நானும் சிந்தித்து பார்த்து அறிகிறோம். இயேசு தம்முடையவர்களை நேசித்தார் என்று வேதாகமம் சொல்வதால் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். நான் அவருடையவர்களில் ஒருவனாயிருப்பதினால் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆகையால் அவர் என்னை நேசிக்கிறார் என்று நம்புகிறேன். அவர் உலகத்தை நேசிக்கிற பரிதாப்படுகிற என்னைத்தில் அல்ல. ஆனால் தலைப்பு வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள அர்த்தத்தில் அவர் என்னை நேசிப்பதால் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

அவர்களது நேர்மையே இயேசு அவர்களை முதலாவது நேசிக்க வைத்தது என்று நான் நம்புகிறேன். நேர்மையைத் தவிர வேறு எந்த குணமும் தேவனுடைய பார்வையில் மதிப்புக்குரியதாக இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஒவ்வொருவரும் நேர்மையாக இருக்க முடியாதா? முடியும் என்று நான் பதிலளிக்கிறேன். ஒவ்வொருவரும் நேர்மையாக இருக்கிறார்களா? நிச்சியமாக இல்லை. தங்களிடம் எதுவுமில்லை என்று இந்த சீஷர்கள் அறிக்கையிட தயாராயிருந்ததே அவர்களது நேர்மையை வெளிப்படுத்தியது. தேவனுடைய கட்டளையை அவர்களால் கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை. யாரேனும் ஒருவரைப்போல அவர்களால் சிந்திக்க முடியவில்லை. தேவன் அவர்களுக்கு நியாயப்பிரமாணத்தை கட்டளையாக கொடுத்திருந்தார் எனபதை எல்லாரும் அறிந்திருக்க வேண்டியதுபோல, யூதர்கள் எல்லாரும் அறிந்திருந்ததைப்போல இவர்களும் அறிந்திருந்தார்கள்.

R5725 : page 212

அவர்களால் அந்த கட்டளையைக் கைக்கொள்ள முடியவில்லை. அதை ஒத்துக்கொள்வதில் நேர்மையாய் இருந்தார்கள். நியாயப்பிரமாணத்தைக் காட்டிலும் மேலான ஒன்றை தேவன் தங்களுக்கு கொடுப்பாரா என்று எதிர்பார்க்கிற மனோபாவத்தில் அவர்கள் இருந்தார்கள், (ரோமா 7; 8:1-4)

கபடம் ஒரு பெரிய பாவம்

யூத தேசத்தின் பெரியவர்களும், பரிசுத்தவான்களும் மதவாதிகளுமாகிய வேதபாரர்கள், பரிசேயர் மற்றும் ஆசாரியர்களை கவனியுங்கள். அவர்கள் நியாயப் பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிப்பதுகாக் கூறிக்கொண்டார்கள். ஆனால் இயேசு குறிப்பிடது போல அவர்கள் பிரமாணத்தை கைக்கொள்ளவில்லை. அது அவர்களை வஞ்சக்கள் என்று அர்த்தப்படுத்தியது. பிரமாணத்தை கடைப்பிடிப்பதற்காக இருந்தவர்கள், அவர்களது வஞ்சகத்தை வெளியரங்கமாக காட்டினார்கள். மனிதர்கள் காண்பதற்காக நீண்ட ஜெபம் பண்ணினார்கள். இயேசு அவர்களை தொடர்ந்து கண்டனம் பண்ணிக் கொண்டேயிருந்தார். பாலஸ்தீணாவில் சந்தேகமில்லாமல் கொலைகாரர்களும், திருப்பக்களும், சோங்பித்திரிபவர்களும் அஞேகர் இருந்தனர். அவர்களது அனைத்து குற்றமுடைமை, கடத்தை ஒப்பிடும்போது மிகவும் அர்ப்பானது என்று இயேசு குறிப்பிடுவதை நாம் கவனிக்கிறோம். இந்த வகுப்பாரைக் குறித்துதான் அண்வர் அதிகமான குற்றஞ் சுமத்தி கண்டனம் பண்ணினார். நீங்களும் நானும் இந்த மதம் சார்ந்த கடத்தி-ருந்து விலகியிருப்பது நல்லது. இயேசுவை போதிக்கிற அனைத்து மத வகுப்பாரும் இந்த கடத்தைவிட்டு விலகினால் உலகத்தில் அது ஒரு பெரிய எழுச்சியை ஏற்படுத்தும். சில குறிப்பிட்ட மத செயல்பாடுகளை

குறிப்பிட்டு சில குறிப்பிட்ட பெயர்களில் பெரிய வியாபாரம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் இந்த விஷயத்தில் பெயர் ஒத்துவரவில்லை.

நல்லதை செய்யமுடியவில்லை, தேவனுடைய கட்டளையை கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை என்று தாங்களே அறிக்கைப்பிட்டு சீஷர்கள் நேர்மையாக இருந்தார்கள். தேவனுடன் சமாதானத்தை பேசி, அவர்மூலம் பாவமன்னிப்பை பெறுவோம் என்று சொல்-, இப்படியாக தேவனுடைய செய்தியை ஏற்றுக் கொண்டதால், இப்படிப்பட்ட மனோபாவத்தை பெற்றிருந்ததால் இயேசு அவர்களை சீஷர்களாக ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் ராஜ்ய வகுப்பாரை தெரிந்தெடுத்துக்கொண்டிருந்தார், மனுமக்களை ஆசீர்வதிக்கும்படி அவர்களை மேலாக உயர்த்துவார் என்கிற அவரது செய்தியை நம்புவதில் சந்தோஷமடைந்தார்கள். அவரை பின்பற்ற அனைத்தையும் விட்டார்கள். அவரும் அப்படிப்பட்ட மார்க்கத்தையே எடுத்திருந்தார். தேவனுடைய சித்தத்தை செய்ய எல்லாவற்றையும் துறந்திருந்தார். உலகம் உண்டாகிறதற்கு முன்னே தேவனுடன் பெற்றிருந்த மகிழ்மையான நிலைமையை விட்டுவிடார். பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவேன் என்று சந்தோஷத்துடனும் விருப்பத்துடனும் ஞானன்நான் சமயத்தில் ஒரு மாணிட ஜீவியாக தம்மை அரிப்பணம் செய்தார். அவரது பரிசுத்தத்தை கவனித்து, அவரது செய்தியை ஏற்றுக் கொண்ட சீலர் அங்கே இருந்தார்கள். அவரைப்போல பிதாவின் சித்தத்தை செய்யும்படி அவரது அடிச்சவுடில் நடக்க சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது தாயாகவும், சகோதரியாகவும் இருந்தார்கள் என்று அறிவித்தார். அங்கே இதன் இரகசியம் இருந்தது.

கர்த்தருடையவர்களைப்போல விவையேறப் பற்றவர்கள் மாருமில்லை

நமது கர்த்தர், தமக்கு மிகவும் நெருங்கின உறவினர்களைப் போல இந்த சீஷர்களைப் பெற்றிருந்தார். உலகமனைத்திலும் அவர்கள் விலையேறப் பெற்றவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் அவரது மாம்சீக பிரகாரமான சகோதரர்களோ அல்லது சகோதரிகளோ இல்லை. ஆனால் அவர்கள் பிதாவின் ஆவியை பெற்றிருந்தால், அவரது சொந்த ஆவியை பெற்றிருந்ததால் அவர்கள் மிகவும் பிரியமானவர்களாக இருந்தார்கள். தம்முடையவர்களிட்டில் அன்பு கூர்ந்தபடியே முலை பரியந்தமும் அவர்களிடத்தில் அன்பு கூர்ந்தார்.

அவரது யூமிக்குரிய வாழ்வு முடியும் தருவாயில் அவர்களைப் பற்றியும் அவர்களை விட்டுச் செல்வது பற்றியும் நினைத்து அவர்களுக்காக பிதாவிடம் ஜெபித்தார். அவர் கூறியதாவது: “உலகத்துக்காக நான் வேண்டிக் கொள்ளவில்லை.” அவர் உலகத்திற்காக மரிகக் இருந்தார்; ஆனால் உலகத்திற்காக அவர் வேண்டிக் கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் தேவனுடைய திட்டத்தில் உலகத்தின் இரட்சிப்பு இன்னும் தூரமாக இருந்தது. அவரது சீஷர்களாயிருக்கும்படி விருப்பத்துடன் அரிப்பணித்து அவரது அடிச்சவுடில் நடக்க இருந்தவர்களுக்காக வேண்டிக் கொண்டார். அவர்கள் எல்லாரும் ஒன்றாயிருக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார். ஆனால் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனி ஆளாக இருப்பார்கள்; ஆனால் அவர்கள் எல்லோரும் ஒரே ஆவியை, ஒரே சிந்தையை, ஒரே இருதயத்தை, ஒரே விருப்பத்தை உடையவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் அனைவரும் உண்மையான சீஷர்களாகவும் பிதாவுடன் ஒன்றித்தும் இருப்பார்கள்.

இதுதான் அவர்களுக்கான அவரது ஜெபமாக இருந்தது. அவர் அவர்களை நேசித்தது போல, அவரது சீஷர்களை ஒருவரையொருவர் அன்பு செலுத்தவேண்டும் என்று அவர் கூறினார். இது உங்களுக்கும், எனக்கும் சொல்லப்படுகிறது. இதில் நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டிய ஒன்று என்னவென்றால் நமக்கான கர்த்தராயிய இயேசுவின் அன்பு; அடுத்து நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால், பிதா தாமே நம்மை நேசித்தார் என்பது. ஏனெனில் நாம் உலகத்தைவிட்டு பிரிந்து, பாவத்தை விட்டு திரும்பியிருக்கிறோம். நாம் நமது அனைத்து பலவீணங்களையும் மரிக்கும் நான் வரை ஜெயங்கொள்ள இயலாது. கர்த்தர் இருதயத்தை, சித்தத்தை நியாயந்தீர்க்கிறார். நீங்கள் பாவத்தை விட்டு திரும்பியிருக்கிறீர்களா என்று அவர் அறிவார். இயேசுவின் அழச்சுவடில் தாழ்மையுடன் நடக்கும்படி, அவரது சித்தத்தை செய்யும்படி நாம் நமது இருதயத்தை ஒட்புக் கொடுத்துவிட்டோமா என்பதை அவர் அறிவார். பிதா தாமே உங்களை நேசித்தாரே! என் அன்புச் சகோதரர்களே, தமது பிள்ளைகளைக் கேடுவன் நம்மேல் வைத்த அன்பைப் பற்றி நமது தலைப்பு வசனத்தி-ருந்து நீங்கள் என்ன புரிந்து கொள்கிறீர்கள்? உலகத்தின்மேல் அவர் அன்பு கூறுகிறார். ஒரு தேவனாக, ஒரு சிருஷ்டிகராக, எல்லா ஜீவராசிகளின் மேலும் அவர் கண்காணிப்பு செய்கிறார். தேவன் எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும், குருவிக்குக் கூட உணவளிக்கிறார். ஆனால் இப்படிப்பட்ட உண்மையான மனோபாவத்துக்கு வருகிற அனைவரிடமும் அவர் அன்பு செலுத்துகிறார் - இருக்கத்திற்கும் மேலான மதிப்பை தருகிறார்!

தேவனுடைய அன்பிலே உங்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள்

தேவனுடைய அன்பிற்குன் நாம் இருக்கிறோம் என்பதை நாம் அறிந்தோமானால், அப்போஸ்தலர் யூதா கூறுவது போல் தேவனுடைய அன்பிலே நாம் நம்மை காத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நினைப்போமாக. (யூதா 21) “நம்மால் காத்துக் கொள்ளக்கூடுமா? பரிசுத் பவல் தப்பு செய்யவில்லையா? என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். இல்லை, என் அன்பு சகோதரரே, அவர் தவறு செய்யவில்லை. தேவனுடைய அன்பில் நம்மை காத்துக் கொள்ளவேண்டும்.” நம்மை காத்துக்கொள்ள முடியாது முடியுமா? முடியும், காத்துக் கொள்வது நம்மிடத்தில் உள்ளது. தேவன் நமது சித்தத்தை பலவந்தபடுத்துவதில்லை. கட்டாயப்படுத்த தேவைப் படுபவர்களை தேவன் இப்போது தேவில்லை. விரைவில், அடுத்த ஆயிர வருட யுகத்தில் கட்டாயப்படுத்த, வற்புறுத்த தேவைப்படுகிறவர்களை அவர் பார்த்துக் கொள்ளவார். நன்மையையும் அதன் பலன்களையும், தீமைகளையும் அதன் பலன்களையும் ஒப்பிட்டு பார்க்கும் இவர்களை தேவன் பார்த்துக் கொள்ளுவார். இப்பொழுது பிதாவானவர், அவரிடம் நெருங்கி, அவரை அன்பு செலுத்தி, ஆவியில் அவரை ஆராதிக்கிறவர்களை தேடுகிறார்.

நாம் அவரை முத-ல் நேசிக்கவில்லை. ஆனால், அவர் நம்மை முத-ல் நேசித்தார். இந்த அன்பு நமது மனுக்குலத்தை உயர்த்தும் அவரது மகாத்திடத்தில் எதிரொ-த்தை நாம் பார்க்கிறோம். நாம் பெற்றிருக்கிற மகா தேவனைப்பற்றி இது கூறுகிறது. நாம் நமது சித்தத்தை அவரிடம் அர்ப்பணித்து அவரது குடும்பத்திற்குள் வந்த பொழுது, அவர் நம்மை தமது பரிசுத் தூவியினால் ஜெநிப்பித்த போது நாம் ஓர் உயர்ந்த உறவுக்குள் வந்தோம். அண்ட சராசரங்களில் இதுபோல வேறொன்றுமில்லை. பரிசுத் தூதர்கள் உண்மையில் தேவனுடைய அன்பு மற்றும் ஆதரவில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதைவிட்டு வெளியே போகவில்லை. ஆனால் ஒரு காலத்தில் பாவிகளாயிருந்த நாம், இப்பொழுது

அவருடைய குடும்பத்திற்குள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு எல்லா சுபாவத்திற்கும் மேலானத்திற்கு அவருடைய ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறோம். என் அன்பு சகோதரர்களே, எவ்வளவு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது! தேவன் நம்மை, மிக மிக அழிகமாக நேசிக்கிறார் அல்லது இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிற நமக்கு அவருடைய கிழுபையின் ஜூவாயியத்திலும், அவரது தயவுள்ள அன்பிலும் இப்படிப்பட ஆச்சரியமானவைகளை கொடுக்கவில்லை என்று நானும் அதேபோல நீங்களும் நினைக்கிறீர்கள். எதிர்காலத்திற்குரியது மட்டும் தேவனுடைய கிழுபையின் ஒதுக்கீடு அல்ல. அவரை சந்தோஷப்படுத்தவும் அவரது சிந்தத்தின்படி செய்யவும் இப்போது விரும்புகிற நம்மை முடிவில் மாற்றி மறுஞப்படுத்தவார் என்பதல்ல, ஆனால் பிதாவானவரின் இந்த அன்பினால் நாம் இன்று மறுஞப்படுத்தப்பட்டு கொண்டிருக்கிறோம்.

ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு வாரமும், ஒவ்வொரு வருடமும் இவைகளைப் பற்றி நாம் நினைப்பதால் தேவனுடைய ஆச்சரியமான திடத்தில் வெளிப்படுத்தப்படுள்ள அவரது மகா அன்பை நாம் கற்று புரிந்து கொள்கிறோம் என்று நான் நம்புகிறேன். எந்த அளவுக்கு பிதா தாமே நம்மை நேசிக்கிறார் “எனக்கிற ஆச்சரியமான உணர்வை நாம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். எந்த ஒரு பிதாவும் இப்படிப்பட ஆச்சரியமான காரியங்களை எந்த ஒரு பிள்ளைக்கும் செய்கிறார் என்ற உண்மை அன்பு எனக்கிற ஒரு மகா அன்பை கையாளவதை குறிக்கிறது.

தேவதார்களை தேவன் உண்டாக்கின்போது அவர்களை அவர் நேசித்தார். அவர் சேராபீன்களையும் கேளுபீன்களையும் உண்டாக்கின்போது அவர்களை நேசித்தார். அவர்கள் எப்பொழுதும் பெருங்குணமுடையவர்களாக இருப்பார்கள். ஆகையால் அவர்கள்

R5726 : page 213

தேவனுடைய அன்புக்கு பாத்திரர். ஆனால் தேவனுடைய அன்பைப்பற்றிய மிகவும் ஆச்சரியமான ஒரு சொற்றொடர் இங்கு உண்டு. அதை விசுவாசத்தினால் நம்பலாம். அதாவது எந்த வகையிலும் ஒழுங்கற்ற ஒரு இனமாகிய நம் மேல் இப்படிப்பட்ட அன்பை கொண்டிருக்கிறார் என்பதாகும். பிதாவானவர். கீழே பார்த்து, இந்த இனத்தில் சில சம்பத்துக்களை கவனித்தார். இந்த சம்பத்துக்களை எடுத்து இரட்சகரின் புண்ணியத்தின் மூலம் பாவமற கழுவினார். பிறகு, அவர்களது அர்ப்பணத்தின் மூலம் இந்த சம்பத்துக்களை மெருகேற்ற ஆரம்பித்தார். பிறகு உயிர்தெழுங் காலையில் பிரகாசமான மகிழையில் பொருத்த தயார்படுத்துகிறார். அப்பொழுது தெயவீக் கூவமாகிய பொன்னில் இந்த சம்பத்துக்களை பொருத்துவார். நிச்சயமாகவே பிதா தாமே நம்மை நேசிக்கிறார்!

“காத்தருக்கு நான் என்னத்தை செலுத்துவேன்?”

பிதா நம்மை நேசிக்கிறபடியால், இரட்சகரும் நம்மை நேசிக்கிறார் எனக்கிற உறுதியான வார்த்தையையும் நாம் பெற்றிருக்கிறபடியால், பதிலுக்கு இப்பொழுது நாம் என்னத்தை செலுத்துவோம்? என் தேவனாகிய காத்தர் எனக்கு செய்த எல்லா உபகாரங்களும், அவருக்கு என்னத்தைச் செலுத்துவேன்? நாம் சொல்லக்கூடியதில் இது மிகவும் அற்பமானது. நீங்கள் இந்த உலகத்தில் அராதையாக இருக்கும்போது, செல்வாக்கு உள்ள பணக்காரர் ஒருவர் உங்களை கையிலெடுத்து தனது வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று, தத்தெடுத்து தனது குடும்பத்தில் சேர்த்துக் கொண்டால், “இவர் எப்படிப்பட்ட ஒரு தருமவான் ஸ்னரு கூறவீர்கள். நன்றியுள்ள உள்ளளம் உங்களுக்கிருத்தால், ஸ்ன்னிடம் அவர் காண்பித்த அன்பிற்காக, நான் எனது முழு நேசிக்கிறார்!

திறமையையும் அவருக்கே சமர்ப்பிக்கிறேன் "என்று கூறுவீர்கள். உங்களுக்கு ஒரு நல்ல இருதயம் இருந்தால் நீங்கள் இப்படித்தான் உணருவீர்கள்.

இப்பொழுது கர்த்தர் செய்த அனைத்து உபகாரங்களுக்காகவும் நாம் என்னத்தைச் செலுத்துவோம் - அவரது அன்பு, அவரது தயவு, உலகத்துடன் நாம் பங்கு பெறப் போகிற மகா இரட்சிப்புக்காகவும், மேலும் நாம் உலகத்தி-ருந்து வெளியே வரும்படி நாம் பெற்ற பூரம் அறைப்புக்காகவும், இயேசு கிறிஸ்துவுடன் உடன் சுதந்தராகப் போகிறதற்காகவும் நாம் என்னத்தை செலுத்துவோம். நமது பரவோக சுதந்திரம், அழிவில்லாதது, மாசில்லாதது, மங்காதது. கடைசி நாளில் வெளிப்படுத்தப்பட தயாராயிருக்கிற, இரட்சிப்பு வரை விசுவாசத்தின் மூலமாக தேவனுடைய வல்லமையினால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற, நமக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள சுதந்தரமாகும். இவைகளெல்லாம் நமக்கு ரியது. இப்படியாக தேவன் நிச்சயித்திருக்கிறார். தவறேறுமில்லை. இது ஒரு புது சிருஷ்டம், சுவிசேஷமுகம் வரை இப்படி பேசவோ, அவரது நிலைமையில் பங்குபெறுவதோ இல்லை, நமது வழிகாட்டியை பின்பற்றும்போது நமது வழியை இழக்க இயலாது. தேவன் உங்களுக்கும் எனக்கும் செய்திருக்கிறவைகளுக்கு தக்கதாக நாம் அவருக்கு நிச்சயம் ஏதாவது செய்ய வேண்டும்.

நாம் என்ன செய்யக்கூடும்? நீங்கள் உங்களைப் பாருங்கள். நான் என்னைப் பார்க்கிறேன். நாம் உன்மையாகவும் நேர்மையாகவும் கூறுவதாவது. "நாம் அபூரணத்தின் வெறும் கட்டுகளாக இருக்கிறோம். தேவனிடம் சமர்ப்பிக்க தகுதியானது நம்மிடம் ஒன்றுமில்லை." ஆனால் நீங்கள் சமர்ப்பித்தது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. நீங்கள் பெற்றிருந்த அனைத்தையும் கொடுத்துவிட்டார்கள். கர்த்தர் உங்களை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்; இல்லையென்றால் நீங்கள் இந்த வகுப்பிற்குரியவர்களாகியிருக்கவே முடியாது. இந்த அர்ப்பணிப்பை செய்தவர்களை மட்டுமே தேவன் நேசிக்கிறார். பரவோகத்தில் பேரெழுப்பட்டிருக்கிறவர்கள் மட்டுமே சபையில் இருக்கிறார்கள். கொடுப்பதற்கு உங்கள் சித்தத்தைப் பெற்றிருந்தீர்கள். மொத்தத்தில் உங்களில் சிறியதை கொடுத்தீர்கள். பிதாவானவர் உங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர் தமது ஆவியால் ஜநி பி ததார். நீங்கள் தேவனால் தெரிந்து கொண்டு உங்களை நேசிக்கிறார் என்று நீங்கள் முழுவதும் உணருவதற்கு அதுதான் காரணம்.

நாம் என்னத்தைக் கொடுப்போம்? நீங்களும் தேவனிடம் அர்ப்பணிந்து கொடுத்தவைகளும் நான் தேவனிடம் அர்ப்பணிந்து கொடுத்தவைகளும் ஒன்றேதான். அவைகளெல்லாம் உங்களுடைய மிகச்சிறியதும் என்னுடைய மிகச் சிறியதுமாகும். ஆனால் நமக்குரிய அனைத்தையும் எப்பாக் கொடுப்போம்? பிதாவானவரின் சித்தம் என்ன என்பதை அறிய நாம் தேடவேண்டும். நாம் புசித்தாலும், குடித்தாலும் நாம் என்ன செய்தாலும், எல்லாவற்றையும் தேவனுடைய மகிழைக்காக செய்ய வேண்டும். (1 கொரி 10:3) வேறு வார்த்தையில் சொல்வோமானால், என் அன்பு சகோதரரே, தேவனுடைய குடும்பத்துக்குள் வருவதிலும், கர்த்தருடன் இந்த உடன்படிக்கை செய்வதிலும் நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம். எந்த விஷயத்திலும் நமது சொந்த சித்தம் கிடையாது. அவரது சித்தத்தை மட்டுமே செய்ய கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

கிறிஸ்துவின் அழிமைகளாயிருந்தாலும் சுயாதீஸம்

நாம் விரும்புவதை அணிய முடியாது. நாம் விரும்புவதை நாம் சாப்பிடக்கூட முடியாது. நாம் விரும்பக்கூடிய இடத்திற்கு போகக்கூட முடியாது. நாம் விரும்பியதை நினைப்பதற்குக்கூட அனுமதிக்கப் படுவதில்லை. "நல்லது, இப்பழப்பட ஒரு அழிமைத்தனத்தை நான் கேள்விப்பட்டதேயில்லை" என்று ஒருவர் கூறலாம். என் அன்பு சகோதரரே, அது உண்மை தான். நாம் கர்த்தராயிய இயேசு கிறிஸ்துவின் அழிமைகள். "இந்த அழிமைத்தனத்தி-ருந்து நாம் விடுபட முடியாது? எந்த நிமிடத்திலும் நாம் விடுபட முடியும். இயேசு கிறிஸ்துவின் அழிமைகள் அனைவரும் தன்னிச்சையான அழிமைகள், நீங்கள் தன்னிச்சையாக வந்தீர்கள். நீங்கள் விரும்பினால் அதி-ருந்து உடனே விலகிக் கொள்ளலாம். அப்படிச் செய்ய விரும்புகிறீர்களா? ஓ, இல்லை! நீங்கள் வந்திருப்பது மிகவும் ஆசீங்கிக்கப்பட அழிமைத்தனம்! நீங்கள் உங்கள் சொந்த சித்தத்தை விடுகிற ஒவ்வொரு சமயத்திலும், சடு இணையற்ற ஒரு பெரிய ஆசீவாதத்தை பெற்றதை காண்பீர்கள். எல்லாம் நன்மைக்கேதுவாய் நடக்கிறதை நீங்கள் கண்ணர்கள். ஏனெனில் கிறிஸ்துவின் அழிச்சவடிமல் நடக்கும்படி உங்கள் சித்தத்தை விட்டுவிட்டார்கள். விலையேறப்பெற்ற அழிமைத்தனம்! உடுத்துவதிலும் உண்பதிலும் இன்னும் மற்ற காரியங்களிலும் உங்கள் சித்தத்தை செய்ய முயன்றபோது எவ்வளவு தப்பிதங்களை செய்யக் கண்ணர்கள். மிகவும் ஞானமுள்ள ஒருவரிடமிருந்து சில பொதுவான வழிகாட்டுதலை நீங்கள் பெறுவதில் எவ்வளவு சந்தோஷப்படுகிறீர்கள். இந்த வழிகாட்டுதலால், இந்த வகுப்பார் "தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியை" பெற்றிருப்பதாக அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். (2தீமோ.1:7)

நமது சிந்தைகளெல்லாம் அபூரணமானதும் ஆரோக்கிய மற்றதாகவும் இருக்கின்றன. நாம் நமது சித்தத்தால் வழி நடத்தப்படாமல்லை கர்த்தரின் சித்தத்தால் வழி நடத்தப்படும்போதுகூட அவரது சென்தில் நமக்கு சொல்லப்பட்டிருப்பது போலதிருந்து நாம் தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியை பெற வருகிறோம். அதிக அதிகமான ஆசீவாதத்தை அது கொண்டு வந்திருக்கிறது! இங்கு பிரச்சன்னமாகி இருக்கிற, அர்ப்பணம் செய்த தேவனுடைய பின்னள்களின் மனோபாவத்தை நான் சொல்வதாக நான் நிச்சியிக்கிறேன்.

பழப்படியாக நாம் கர்த்தரின் வழியை நேசிக்க வருகிறோம். கடைசியில் நாம் ஒரு காலத்தில் விரும்பினவைகளை வெறுக்கவும், வெறுத்தவைகளை விரும்பவும் தேவனுடைய கிருபையிலும், அறிவிலும் அன்பிலும் நாம் வளருகிறோம். அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல, இப்படியாக நாம் நமது சித்தத்தை புதுப்பித்து நாம் மறுஞபமடைகிறோம். (ரோமா 12:2)

இந்த அழிமைத்தனம் ஒரு முக்கியமான காரியத்தில் சுயாதீஸமாக இருக்கிறது. (1 கொரிந்தியர் 7:22) பாவத்தின் அழிமைத்தனத்திலி-ருந்து நாம் ஒரு வெற்றியைப் பெறுகிறோம். நமது மாம்சத்தின் பலவீனத்தின் அழிமைத்தனத்திலி-ருந்து அனுநினமும் ஜெயம் கொள்ளுகிறவர்களாக இருக்கிறோம். ஆணால் கர்த்தரின் சித்தத்துக்கான இந்த அழிமைத்தனம் அனுகினமும் ஆசீவாதங்களை கொண்டு வருகிறது. இறுதியாக அது, "முதலாம் உயிர் தத முத - ல் பங்குள்ள வன் பாக்கி யவானும்

பரிசுத்தமுள்ளவனுமாயிருக்கிறான.... இவர்கள் தேவனுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் முன்பாக ஆசாரியராயிருந்து அவரோடே கூட ஆயிரம் வருடம் அரசாங்கவார்கள்” என்று இயேசு கூறுவது போல அவர்களை முதலாம் மற்றும் பிரதானமான உயிர்த்துமுதலுக்கும் கொண்டு வரும். வெளி 20:6) நமது திறமைக்குத் தக்கதாக நாம் கர்த்தரின் சித்தத்தை செய்வதில் நாம் உண்மையுள்ளவர்களையிருந்தால் இவைகளெல்லாம் உங்களுக்கும், எனக்கும் வரும், தேவன் எந்த ஒரு மனிதனின் திறமைக்கு மேலாக எழிர்பார்ப்பதில்லை. தேவனுடைய மகிழ்மையான திட்ட அளவை நாம் பெற்றிருக்க வேண்டும். மேலும் நம்மால் முந்தவரை இந்த திட்ட அளவுக்கு இசைவாக வாழ வேண்டியவர்களையிருக்கிறோம். கர்த்தராகிய இயேசு அவரால் முந்ததற்கும் மேலாக செய்ய முடியவில்லை. அவர் பூண்றாக இருந்து, பூண்மாக அவரால் செய்ய முந்தது. நாம் அபூண்றாக இருந்து பூண்மாக நம்மால் செய்ய முடியாது. ஆகையால் நாம் மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நக்கும்போது இயேசுவின் இந்தம் நம்மை கழுவி சுத்தப்படுத்துகிறது.

கர்த்தருக்கு எப்படி நாம் ஊழியம் செய்யலாம்

இங்கே இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்துக்கு வருகிறோம். நீங்களும் நானும் எதையும் கர்த்தருக்காக செய்ய முடியாது என்பதை அவர் அறிவார். நான் எதை குறிப்பிடுகிறேன் என்பதை நீங்கள் அறிவிர்கள். நாம் ஒருவரிலொருவர் அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்று அவர் கூறுகிறார். நாம் ஒருவரிலொருவர் அன்பு செலுத்துவதில், அவர் மே - ரு கி ற அன்பை வெளிப்படுத்துகிறோம். ஆகையால் அப்போஸ்தலர் யோவான் இதே காரியத்தைக் குறித்து இதே கோணத்தில் பேசும்போது, கிறிஸ்து நமக்காக தமது ஜீவனைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார். நாம் நமது ஜீவனை புறஜாதியாருக்கோ அல்லது பொதுவாக உலகத்தாருக்கோ கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறவில்லை. சகோதரர்களுக்காக மட்டுமே நமது ஜீவனைக் கொடுக்க வேண்டும். இப்படியாகத்தான் நாம் வாசிக்கிறோம். இது எப்படி எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கர்த்தர் அறிவார். இயேசு நேசித்தவர்கள் காக நாம் ஜீவனை கொடுக்க வேண்டியவர்களையிருக்கிறோம்.

R5726 : page 214

தேவனுடைய பிரியமான பிள்ளைகளில் சிலர், சபைக்கு ஏதாவது செய்வதைக் காட்டுவும் உலகிற்கு செய்வதையே கலபாக காணப்படுவதாக நான் பார்த்திருக்கிறேன். அது சரியான மனோபாவும் அல்ல. முதலாவது தேவன், பிறகு கர்த்தராகிய இயேசு, அதன் பிறகு சகோதரர்கள், அதற்கு பிறகுதான் கிடைக்கும் சமயத்திற்கு தக்கதாக மற்ற எல்லாரும். இதற்கு பிறகு மிருக ஜீவிகள். கிடைக்கும் சமயத்திற்கும் தக்கதாக மனிதர்களுக்கு ஆதரவாக மிருகங்களை ஒதுக்கலாம். சபைக்கு ஆதரவாக உலகத்தை ஒதுக்கலாம். நாம் அவரது ஆவியை பெற்றிருந்தால் நாம் அவருடையவர்களை நேசிப்போம்.

இப்படி நான் பேசும்போது, கிறிஸ்துவர்களுக்கு ஆதரவாக, பாரப்சமாக பேசுவதாக நீங்கள் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது. வேதத்தில் மிகவும் பரந்திருக்கிறவைகள் உண்டு. அகில உலக வேநு மாணவர் சபையின் அங்கத்தினர் அதிக அதிகமாக இந்த அன்பை அடைகிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். கர்த்தராகிய இயேசு நாம் இதை அடைய வேண்டும் என்று விரும்பினார். அவர்கள் பிரிஸ்பட்டேரியனாக இருந்தால் அவர்களை பிரிஸ்பட்டேரியனாக நேசிக்க வேண்டும், அல்லது மெதுமிஸ்ட் ஆக இருந்தால் நாம்

அவர்களை மெதுமிஸ்ட் ஆக நேசிக்க வேண்டும், அல்லது லாத்தரனாக இருந்தால் அவர்களை நாம் லாத்தரனாக நேசிக்க வேண்டும் என்பதல்ல. பிரிஸ்பட்டேரியன்கள் பிரிஸ்பட்டேரியனை சிநேகிக்கிறார்கள்; மெதுமிஸ்ட் மெதுமிஸ்ட்களை சிநேகிக்கிறார்கள்; லாத்தரன் லாத்தரனை சிநேசிக்கிறார்கள்; மொர்மோன்கள் மொர்மோன்களை சிநேசிக்கிறார்கள். ஆவி உலக நம்பிக்கை உடையோர், ஆவி உலக நம்பிக்கை உடையோரை சிநேக்கிறார்கள். விநோதமானவர்கள் விநோதமானவர்களை சிநேக்கிறார்கள். ஆனால் கிறிஸ்துவின் சபையில் இப்படிப்பட்ட வேறுபாடுகள் கிடையாது. ஒரு மனிதன் கொத்தனராக இருந்தாலும், கொத்தனராக இல்லாத்திருந்தாலும், மெதுமிஸ்ட்டாக இருந்தாலும், அவன் கர்த்தரின் பிள்ளையாக இருக்கிறானா என்பதுதான், வேற்றுவும் இல்லை. தேவனை சேர்ந்தவர்களை நாம் சிநேகிக்கவேண்டும். பிதாவானவர் அவனை சிநேகித்தால், இரட்சகர் அவனை சிநேகித்தால், நாமும் கூட அவனை சிநேக்கிக்க வேண்டும். நான் அவனை சிநேகிக்கவில்லை என்றால் என்னுடைய மனோபாவத்தில் ஏதோ தவறு இருக்கிறது என்று பொருள். பிதா சிநேகிக்கிறவர்களை, இரட்சகர் சிநேகிக்கிறவர்களை நான் சிநேகிக்க வேண்டியவனாயிருக்கிறேன்.

“தேவனிடத்தில் அன்பு கறுகிறவன் அவனது சகோதரனிடத்தில் அன்பு கறுகிறான்”

“சகோதரர் ரசல் அவர்களே நீங்கள் அனைத்து சகோதரர்களையும் சிநேகித்தால், மரட்டு சபாவும் உள்ளவர்களை நீங்கள் சிநேகிக்கிறீர்கள், அறியாமை உள்ளவர்களை நீங்கள் சிநேகிக்கிறீர்கள். மனிதர்களில் நன்மதிப்பு இல்லாதவர்களை சிநேகிக்கிறீர்கள்.” அதற்கு நான்னேற்றும் செய்ய முடியாது. தேவனை சிநேகிக்கிற அனைவரையும் நான் சிநேசிக்கப்போகிறேன். பன்னிரெண்டு அப்போஸ்தலர்களில் பரிசுத்த பவுலைத் தவிர, மற்றெல்லாரும் சாதாரணமானவர்கள். பரிசுத்த பேஞ்சுவும், பரிசுத்த யோவானும், பன்னிரெண்டு பேரில் இவர்கள் இருவரும் மிகவும் புத்திசா-யானவர்கள். இவர்கள் தேவாயலத்தில் பிரசங்கம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் போது, ஜனங்கள் இவர்களை படிப்பறியாதவர்கள் என்றும் பேதமை உள்ளவர்கள் என்றும் கூறியதை நீங்கள் நினைத்துப்பாருங்கள். அதை நினையுங்கள்! “சாதாரண ஜனங்கள்” அதை பார்க்க முந்தது. இயேசு சிநேகித்தது இவர்களைத்தானா? ஆம் சில சமயங்களில் கழிமான எபிரேய வார்த்தைகளை பயன்படுத்தி அவர்களாது கழின இருதயத்தைக் கூட நெகிழப் பண்ணினார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இது மற்றவர்களை காட்டுவும் ஆங்கிலத்தில் சிறப்பாய் பேசுகிறவர்களை நாம் அதிகமாக நேசிக்க வேண்டும் என்று பொருளால். ஆனால் எந்த ஒரு சகோதரனுக்கும் அல்லது சகோதரிக்கும் நமது அன்பிற்கும் இடையில் அறியாமை இருக்கும்படி நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது. நமது கர்த்தருடன் ஐக்கியத்தில் உள்ள அனைவரிடமும் நாம் அன்பு செலுத்தும்படி நாம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அவர்கள் சமுகத்தின் உயர்ந்த நிலையிலோ அல்லது தாழ்ந்த நிலையிலோ இருந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் அவரது ஆவியை பெற்றிருப்பதால் அவர்கள் நமது அன்பை மெச்சகிறார்கள். பிதாவானவர் தாமே தமது குடும்பத்தில் அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால், பிதாவானவர் அவர்களை

R5727 : page 214

நேசித்தால், நீங்களும் நானும் அவர்களை நேசிப்பதற்கு இதுவே போதுமான காரணமாக இருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு? அப்போஸ்தலர் நமக்கு முன்பாக ஒரு பெரிய முன்மாதிரியை வைத்திருக்கிறார். சகோதரர்களுக்காக நமது ஜீவனையும்

கொடுக்கவும் நாம் விருப்பம் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். தேவனை அறிய விரும்புகிறவர்களுக்கும் “கேட்க காதுள்ளவர்களுக்கும்” போதிப்பதே நமது வேலையே ஒழிய உலகத்துக்கு போதிப்பது நமது வேலையல்ல. பொது ஜனங்களிடையே உறையாற்றும் போது ஒவ்வொரு சமயத்திலும், தேவனுடைய பிள்ளைகள் சிலரே, நல்ல வழியில் உதவி தேவைப்படுகிறவர்களை அல்லது தேவனைப்பற்றிய உணர்வு பெற்று, அவரது பிள்ளைகளாக விருப்பம் உடையவர்களை நாம் நிச்சயம் காண்போம். எப்படியிருந்தாலும் உலகத்தின் ஆவலைத் தூண்ட வெறும் ஆடம்பரமான பிரசங்கத்தை செய்வது நமது வேலையல்ல. நமது வேலை சபையை, கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியை கூட்டிக் சேர்ப்பதுதான்.

தேவனிடம் அர்ப்பணம் செய்திருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்கிறவர்களில் சீலர் உண்மையிலேயே ஒவ்வொரு வழியிலும் மிக மிக பலவீனமாக இருக்கிறார்களா? சரி, என் அன்பு சகோதரரே, கர்த்தர் ஒருவேளை நீங்கள் பலவீனமாக இருப்பதாகவும், கஷ்டத்துக்குள் போகிறீர்கள் என்பதையும் காணலாம். அவர் உங்களிடத்தில் கவனியாதுவிட அநேக காரியங்கள் உண்டு என்பதை நீங்கள் அறியீர்களா? நாம் முழந்தவரை மற்றவர்களுக்கு தொந்தரவு கொடுக்காதவர்களாகவும், அவர்களது பலவீனத்தையும், குறைவுகளையும் தாங்குகிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். நம்மை சந்தோஷப்படுத்துகிறவர்களாக மாத்திரமல்ல. நான் மறுபடியும் சொல்கிறேன். நம்மையே சந்தேஷப்படுத்துகிறவர்களாக அல்ல, அவர்களது பலவீனங்களையும் குறைகளையும் தாங்குகிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். எந்த அளவுக்கு இது அர்த்தம் கொடுக்கிறது! இதை நாம் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று நான் நம்புகிறேன். நீங்கள் அறிந்திருக்கிறதையே நான் குறிப்பிடுகிறேன். அதாவது தேவனுடைய அன்பு தெய்வீக தேவையின் நிறைவேற்றுதலாக இருக்கிறது; தேவன் தமிழ்மையை பிள்ளைகளாக அங்கீகிரிவர்கள் மற்றும் தமது குடும்பத்திற்குள் ஏற்றுக் கொண்டவர்களிடம் வெளிப்படுத்தக்கூடியதாக இந்த அன்பு இருக்கிறது. எந்த மனிதனாவது தேவனுடைய ஜக்கியத்தை பெற்றிருப்பதாக நான் கண்டால், அந்த மனிதரிடம் எனது ஜக்கியத்தை மறுக்க எனக்கு துணிச்சல் கிடையாது.

தேவன் ஜக்கியம் கொள்கிறவர்களிடம் நாம் ஜக்கியம் கொள்ள வேண்டும்

இதை விளக்குவதற்காக ஒரு நியுயார்க் வங்கியாளரைப் பற்றி சொல்லப்பட்ட ஒரு கதை எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அவர் ஒரு நேர்மையான மனிதர். இவருக்கு தொலைதூரத்தில் வாழ்கிற ஒரு நன்பருண்டு. அவர் தனது மகனுக்கு ஒரு வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்க தனது நன்பரான வங்கியாளரிடம் ஒரு அறிமுக கதித்தை கொடுக்க விரும்பினார். அவர் எழுதினதாவது; “என் மகனை உங்களால் வியாபாரத்தில் அறிமுகப்படுத்த முயற்சால், அது எனக்கு செய்த பேருதவியாக இருக்கும்.” வால் தெருவில் (Wall Street) இருக்கக்கூடிய இந்த செலவுந்து தனது நன்பர் மேல் மிக அதிகமான நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். இளைஞனை அவர் பார்த்தபோது, உயர்ந்த குணமுடையவனாக உணர்ந்தார். அவனை வியாபாரத்தில் ஈடுபடுத்த தான் என்ன செய்ய முடியும் என யோசித்தார். அந்த இளைஞனிடம் அவர் “கொஞ்ச தூரம் நடந்துவிடு வரலாம் வா” என்று கூப்பிட்டார். இருவரும் கைக்கோர்த்துக் கொண்டு, வால்தெரு, பாண்டு தெரு மற்றும் புது தெரு சென்று அலுவலகத்திற்கு திரும்பினார்கள். அந்த இளைஞன் கொஞ்சம் நேரம் பதட்டமாக எதிர்பார்க்குதலுடன் காத்திருந்தான்.

அந்த வங்கியாளர் அதன்பிறகு ஏதும் செய்ய விரும்பாததை கவனித்த இளைஞன், “என்னை அறிமுகம் செய்கிறீர்களா?” என்று கேட்டான். அதற்கு வங்கியாளர் கூறிய பதிலாவது: “அதற்கு அவசியம் இருக்காது. இந்த தெருக்களில் நான் உன்னை கை கோர்த்து அழைத்துச் சென்றேனே, அதுவே இந்த பகுதியிலுள்ள வியாபாரிகளுக்கு போதுமான அறிமுகமாகும்.” அந்த இளைஞனும் கூட அப்படியே கண்டான்.

ஆகையால் தேவன் ஒரு மனிதனை பிடித்துக் கொண்டால், நாம் அவரை தேவனுடைய சபையில் பார்க்கிறோம். தேவன் அவரை நம்மிடம் அறிமுகம் செய்ய விரும்புகிறார் என்பதை நாம் அறிகிறோம். இது அவரது நிலையான உத்தரவை நமக்கு கொடுக்கிறது. அந்த மனிதர் நமது சகோதரரில் ஒருவர், ஏனெனில், “பிதா தாமே அவரை நேசிக்கிறார்.” பிதா தாமே அவரை தமது குடும்பத்தில் ஒருவராக அங்கீகிரிக்கிறார். நீங்களும் நானும் நம்மால் முழந்த எதையும் அவங்குசுச் செய்ய நாம் விருப்பம் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். சகோதரர்களுக்கு முழந்த எந்த வகையிலும் உதவி செய்ய நாம் தேவனுக்கு ஒந்துழைக்க வேண்டும் என்பது பிதாவானவரின் சித்தமாக இருக்கிறது. இந்த சகோதரர்களுக்கு பலவிதமான சோதனைகளும் துன்பங்களும் வரும் என்பதை நீங்களும் நானும் அறிவோம். சிலுவை வீரர்கள் அனைவருக்கும் இடுக்கமான வழியும், உலகம், மாம்சம் மற்றும் சத்துருவானவுடனும் போராட்டம் உண்டு. நமது சொந்தமாக மாஸ்த்தின் விழுந்து போன நிலைமையால் நாம் போராட்டம் உடையவர்களாக இருக்கிறோம். போராட்டத்தில் இருக்கிற மற்ற அனைத்து வீரர்களுக்கும் நமக்கும் என்ன அனுதாபத்தை அது துரவேண்டும்! இரண்டு சேணாதிபதிகள் இருக்கிறார்கள். கர்த்தர் பக்கம் இருக்கிற அனைவரும் அல்லது இயேசுவின் அடிச்சவடில் நடக்கும்படி தேடுகிறவர்கள் நமது சேணையை சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் படித்தவர்களாக இருந்தாலும் அல்லது வெள்ளையராக இருந்தாலும், பணக்காரராக அல்லது ஏழையாக இருந்தாலும் நமது சகோதரர்களை நேசிப்பது நமது சலுகையாக இருக்கிறது.

நீங்கள் நேசிக்கிறீர்களா? அப்படியானால் மீப்பொழுது அதை காண்பியுங்கள்

இந்த நல்ல சிந்தையோடு இந்த மாநாட்டை முடிக்கலாம் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆண்டவர் சொன்னதாவது. இதோ உலகத்தின் முடிவு பரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனேசுட இருக்கிறேன்.” (மத்தேய 28:20) நாம் இப்போது யுக முடிவில் இருக்கிறோம்; “அதி காலையின் இன்னும் கொஞ்ச வெளிச்சத்திற்காக காத்திருக்கிறோம்;” திரைக்கு பின்னால் செல்லவும், திரைக்குப் பின்னால் நமது இரசக்குடன் இணையவும் மட்டுமே காத்திருக்கிறோம். “அப்பொழுது நீதிமான்கள் தங்கள் பிதாவின் ராஜ்யத்திலே கூரியினப் போல பிரகாசிப்பார்கள்.” அதன்பிறகு சகோதரர்களுக்கு உதவி செய்ய சந்தர்ப்பமிருது! அனைத்து சகோதரர்களும் உதவி செய்யப்படிருப்பார்கள்; உதவி தேவைப்படாத இடத்திற்கு அவர்கள் சென்றிருப்பார்கள்.

R5727 : page 215

ஒருவருக்கொருவர் உர்சாகப்படுத்திக்கொள்ளவும். உதவிகரமான பார்வையை செலுத்தவும், களிவாக கைகோர்க்கவும், தற்கால பாடுகளில் நமது ஜக்கியத்தைக் காண்பிக்கவும் சரியான நேரம் இப்பொழுதுதான்.

இந்த அன்பின் பாத்தை நாம் அனைவரும் இப்பொழுது கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். நமது பிதா மற்றும், நமது இரட்சகரின் மகிழையான குணலட்சணங்களை பார்க்கவும், நமது ஆண்டவரின்

சாயலை பெறவும், மென்மேலும் நம்மில் பிரதிப-க்கவும் நாம் வருவதால் நமது இருதயம் மென்மேலும் விரிவாக திறக்கிறது. தற்கால வாழ்க்கையில் இயேசுவைக் கவனிப்பதால் மகிழ்ச்சி-ரூபம் மகிழ்ச்சியடைந்து நாம் மறுஞபமடைகிறோம். இப்படியாக திரைக்கு இந்த பக்கம் நாம் இருதய அபிவிருத்தியின் ஒரு நிலையி-ரூபம் இன்னொரு நிலைக்கும், மகிழ்ச்சியின் ஒரு படியி-ரூபம் இன்னொரு படிக்கும் செலவதால் தேவையான முன்னேற்றத்தை நாம் செய்கிறோம்; பெரிய கடைசி படிக்கும் கடைசி கடத்திற்கும் நாம் தயாராகி, நாம் அவரை இருக்கிற வண்ணமாக அவரை தரிசித்து அவரது மகிழ்ச்சியில் பங்கு பெறுவோம்.

என அன்பு சகோதரர்களே, இது மிக அருகாமையிலே, மிகவும் கிடே இருப்பதாக நம்பாதிருப்போமாக. நமது ஆண்டவர் கூறியதாவது: “அப்படியே, இவைகள் சம்பவிக்கத் தொடங்கும்போது, உங்கள் மீட்பு சமீபமாயிருப்பதால், நீங்கள் நிமிஸ்து பார்த்து, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்.” (ஸ்ரீ 21:28) நாம் சரியானபடி களிக்குறிகிறோமா? நமது தேவனுடைய அன்பு மற்றும் இரட்சகரின் அன்பைப் பற்றிய இனிமையான காரியத்தை உலகிற்கு சொல்வதில் நாம் நமது தலைகளை உயர்த்தி களிக்குறிகிறோமா? வரக்கூடிய துண்பத்தைக் குறித்து அவர்களிடம் அதிகமாக சொல்ல வேண்டாம். மேகத்தின் மேலுள்ள ஒரு சிறு ஒளிக்கீற்றைப்பற்றி அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள், “சகோதரரே, அந்த நாள் திருடனைப்போல உங்களைப் பிடித்துக் கொள்ளுத்தக்கதாக, நீங்கள் அந்தகாரத்தில் உள்ளவர்களால்லவே.” (1 தெச 5:4)

உலகமானது விழிக்கிறது

நாம் இதுவரை அறியாத ஆச்சியிமான விசாரணைகள் வருகின்றன. ஜனங்கள் எல்லா இடத்திலும் கூறுகிறதாவது: “இவைகளுக்கெல்லாம் என்ன பொருளுள்ளது? வேத மாணவர்களாகிய நீங்கள் வருடக்கணக்காக சொல்- வருவதெல்லாம் இவைகள்தான்.” அவர்கள் “அறிந்து கொள்ள ஆரம்பிக்கிறார்கள்.” எல்லாரும் இப்பொழுது தங்கள் இருதயத்தை கர்த்தருக்கு கொடுக்காம-ருக்கலாம். கேட்கிறவர்களுக்கு நாம் சொல்ல வேண்டிய என்னவென்றால், இப்பொழுதோ, பிரகாஷத்திலோ எந்த ஒரு சலுகையை பெற வேண்டுமானால் கர்த்தருடன் உடன்படிக்கைக்குள் வர வேண்டும் என்பதாகும். அரப்பணம் பண்ணாதவர்களிடம் சர்ச்சை பண்ணும் போதும், வாதம் பண்ணும்போதும் நாம், காலம் குறைவாக இருக்கிறது, அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல அவர்களது சரீரங்களை தேவனுக்கு பிரியமான ஜீவப-யாக ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூற வேண்டும்.

இதை நாம் எப்பொழுதும் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் உணருகிறேன். அனைத்து ஜனங்களும் சுவிசேஷத்தை புரிந்து கொள்ளும்படி நம்மால் செய்ய இயலாது. சகோதரர்களைத் தவிர மற்ற அனைவரும் சுவிசேஷமத்தை புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது தேவனுடைய திட்டமல்ல. “பரலோக ராஜ்யத்தின் இரகசியங்களை அறியும்படி உங்களுக்கு அருளப்படத்து.” (மத் 13:11) இங்கே நீங்கள் என்பது தேவனுடைய குடும்பத்துக்குள் வந்தவர்களைக் குறிக்கிறது. இவைகளெல்லாம் நீங்கள் புரிந்துகொள்வதற்காகவே கொடுக்கப்படுள்ளன. விருப்புமள்ள ஜனங்களை நீங்கள் காணும்போது, அவர்களை பாதுகாப்பின் பெட்டகத்துக்குள் வரும்படியும், தேவனுடைய சுதந்தரரும், கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்தரரும் ஆகிய கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் அங்கங்களாக்கும்படியும் வற்புறுத்துங்கள்.

விடடபெறுதலுக்கான வார்த்தகள்

நாம் இன்றைக்கு பிரியப்போகிறோம். நாம் மறுபடியும் ஒரு கள்வென்றால் மாநாட்டும் சந்திப்போம் அல்லது மறுபடியும் சந்திக்காமலும் போகலாம் என்ற எண்ணத்தோடு நாம் பிரிகிறோம். நீங்களோ நானே சர்வாதிகாரியாவதற்காக அல்ல இது. வேதாகமம் புற ஜாதியார்காலம் முடிவடைந்து விடது என்று கூறுகிறது. அவர்களது ராஜாக்கள் அவர்களது காலத்தை பெற்றிருந்தார்கள். அநேக காரியங்களில் அவர்கள் நல்லவைகளைச் செய்தார்கள். இவைகளில் அநேக அரசாங்கங்கள் ஆச்சியமானவைகளை செய்திருக்கின்றன. ஜெர்மனியின் தற்போதைய சக்கரவர்த்தி தனது நாட்டிற்கு ஆச்சியமானவைகளை செய்திருக்கிறார். ஆனால் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் னதாக அவர்கள் முடிவாளும்தனமானவர்களாக இருந்தார்கள். இன்று (1915-இல்) அவர்கள் உலகில் எந்த பிரகாசமுள்ள ஜனங்களைக் காட்டலும் மிகவும் பிரகாசமுள்ளவர்களாகவும், அறிவாளிகளாகவும் மிகவும் படித்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இது அவர்களது இராணுவத்திற்கும் கொஞ்சம் தொடர்புடையதாக இருக்கிறது. இராணுவ ஒழுங்குகளை அவர்கள் கற்றுக் கொள்ளும் போது, படிப்பதிலும் எழுதுவதிலும் கணக்கிலும் பாடங்களைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். இந்த புறஜாதி ராஜ்யங்களுக்கு ஆதரவாக அநேக காரியங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களால் முறிந்த உயர்ந்ததை செய்தாலும் அவைவெல்லாம் மிக சொர்ப்பமே. இந்த நாடுகள் மனுக்குலத்தை பூண்டத்திற்கு உயர்த்த முறிந்ததா? இல்லை. அமெரிக்க ஜக்கிய நாடு இதை செய்ய முறிந்ததா? இல்லை. மாறாக, இந்த அறிவு பெருக்கதிலும் கூட அரசாங்ககளைப்படுக்கான தூண்டுகோலும், அராஜகமுமே வருகிறது. இந்த துண்பங்கள் எல்லாம் நீதியின் கூரியன் உதிக்கும்போது வரும் ஆசீர்வாதங்களுக்கு ஒப்பிடும்போது ஒன்றுமில்லை. ஆனால் முதலாவது இந்த துண்பக் கோட்டை கடந்து போக வேண்டும். அகில உலகத்திற்கும் இந்த அனுபவங்கள் மிகவும் உதவிகரமானதாக இருக்கும். அவர்கள் காலத்தை அவர்களது ஆதரவாளராக நோக்குகிற இத்திற்கு கொண்டுவரப்படுவார்கள். மனிதனின் உச்ச எல்லையே தேவனுடைய சந்தர்ப்பமாக ஆகிறது.

என் சகோதரரே, தேவன் நமக்கு கொடுத்திருக்கிற ஒளியினிடத்திற்கு நாம் உண்மையளவர்களாக இருப்போமாக.” உங்களை அந்தகாரத்தினின்று தமிழுடைய ஆச்சியிமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்கு “ஒவ்வொரு நாளும் நாம் உண்மையுடன் வாழ்வோமாக. பிரமாணத்தை அனுதினமும் வாசிப்பதினால் ஆசீர்வாதத்தை பெற்ற அநேகரை நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். மற்ற வர்கள் காலை தீர்மானத்தை வாசிப்பதினால் பெற்றிருக்கிறார்கள். உதவிகரமான செல்வாக்கினால் நாம் முழுவதுமாக கூழப்பெற்றிருக்க இயலாது என்று நான் நம்புகிறேன். பலப்படுத்துவது நமக்கு தேவைப்படுகிறது. உள்ளான மனிதனுக்குள் இருக்கும் தெய்வீக வல்லமையால் நம்மை நாமே பலப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதன் மூலம் புது சிருஷ்டிக்கு எதிரானவைகளை தடுக்கக்கூடியவர்களாக இருக்க முடியும். இந்த தீர்மானங்களை கைக்கொண்டு இப்படியாக தேவளிடம் நெருங்கி வாழ நாம் நினைப்போமாக.

அன்பைப்பற்றி சமீபத்தில் காவற் கோபுரத்தில் வெளிவந்த கட்டுரையைப் பற்றி அநேகர் எழுதியிருந்தார்கள். ஒரு சகோதரன் எழுதினதாவது: “அந்த கட்டுரையை படித்ததி-ரூந்து அதிக சாந்தமாகவும், அதிக தயவுள்ளவனாகவும், மற்றவர்களிடம் பரிவ

காட்டுபவனாகவும் இருக்க முயற்சி செய்தேன். இந்த கொள்கைகளை அப்பியாசப்படுத் முயற்சி செய்து பெரிய ஓர் ஆசீர்வாதத்தை நான் காண்கிறேன். நான் வார்த்தையிலும் கிரியையிலும் சாந்தமுள்ளவனாகவும் தயவுள்ளவனாகவும், தாழ்மையுள்ள வனாகவும் இருப்பது சுலபமாக இருப்பதாகக் காண்கிறேன்.” கர்த்தர் இன்று தமது ஜனங்கள் தங்களது குணலடசணங்களை முழுந்தவரை மெருகேற்றும்படி செய்கிறார். இதனிமித்தம் தேவன் தமது ஒழுங்கு நடவடிக்கை மூலமாக

R5728 : page 215

அவர்களை மெருகேற்றுவதற்கு அவசியமில்லாமல் போகிறது. நாம் நம்மையே மெருகேற்றிக் கொண்டோமானால், தேவன் நம்மை மெருகேற்றவேண்டிய தேவை இருக்காது.

ஆவியின் கிருடபைகளை அணிந்து கொண்டவர்கள் அணைவரும் தேவனுடைய விசேஷித்த உதவியைப் பெறுகிறார்கள்; தேவனுடன் சேர்ந்து வேலை செய்கிறார்கள். (2 கொரிந்தியர் 6:1) ஏனெனில் இது தேவனுடைய வேலையாக இருக்கிறது. வேதாகும் கூறுவதுபோல்,” நாம் தேவனுடைய செய்கையாயிருக்கிறோம். தேவனுடைய சிந்தமாக அவரது வசனத்தில் நமக்கு கொடுக்கப்படுள்ளதை செய்வதற்காக அவர் விருப்பத்தையும் செய்கையையும் நம்மில் உண்டாக்குகிறவராயிருக்கிறார். ஒரு பரிசுத்தமான வகுப்பாரை மனுக்குலத்தி-ரூந்து பிரிந்து எடுப்பதே தேவனுடைய தற்கால நோக்கமாக இருக்கிறது. அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சபாவத்திலும் அவரது எதிர்கால ராஜ்யத்திலும் பங்கு பெறுவார்கள். இவர்கள் மூலம் உலகும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்.

நமது அலுவலகத்தில் “தீர்மான அடடைகளும்,” புத்தக பக்க அடையாள அடடைகளும் இருப்பு உள்ளன. தீர்மானம் ஒரு பக்கத்திலும் அடுக்க பக்கத்தில் ஒரு சிறிய அழகான கவிதையும் உள்ளன. இந்த தீர்மான அடடைகளை எடுத்துக் கொண்டவர்கள் நமது சபையின் மிகவும் ஆச்சரியமான ஜெபக்குமுவில் இருப்பவர்கள். கிடடத்தட்ட 15000 பேர்கள் தங்களது பெயரை அனுப்பியிருக்கிறார்கள், நினைந்துப்பாருங்கள்! அதை எடுத்துக்கொண்டவர்கள் தொகை இருமடங்காக இருக்கும் என்று நாம் நம்புவதற்கு காரணமிருக்கிறது. எனினும் குறைந்தது 15000 பேர் ஒருவருக்கொருவர் ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் உலகின் எந்த பகுதிக்குச் சென்றாலும் அவர்களைக் காணலாம். அது சீனா, அல்லது ஜப்பான், அல்லது கொரியா அல்லது பனாமாவின் இஸ்தமுஸ், அல்லது ஸ்கான்஧ேனியா, அல்லது பின்லாந்து, அல்லது ரஷ்யாவாக இருக்கலாம். இந்த தீர்மானம் எடுத்தவர்களை நீங்கள் எங்கேயும் காணலாம். அவர்கள் அதை தினமும் வாசித்து, ஒருவருக் கொருவர் ஜெபத்தில் நினைவுகூருகிறார்கள். அனைத்து சபைகளின் சரித்திரத்தில் உலகில் மிகவும் ஆச்சரியமானவைகளில் ஒன்றாக இது இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். இதற்கு முன்னர் இவ்வளவு தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஒருவருக்கொருவர் ஜெபித்தத்தில்லை.

R5728 : page 216

மிகவும் ஆவலான ஒரு கழும்

நான் உங்களுக்கு வாசிப்பதற்கு ஒன்று இருக்கிறது. இது கழுத்தின் மொழிபெயர்ப்பு. இது அமெரிக்காவிலுள்ள அழிமை சகோதரனுக்கு ஹங்கேரியி-ரூந்து எழுதப்பட்டது. அது நமக்கு அனுப்பப்படுள்ளது. அந்த கழுத்தின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு:

“ஒரு ஹங்கேரிய வீர் போரில் காயப்பட்டு வீட்டுக்கு திரும்பினார். அங்கே அவர் நமது சகோதரர்களால் சந்திக்கப்பட்டு, பின்னர் வேதாகம போதனை கொடுக்கப்பட்டு, கடைசியாக அவர் காந்தருடன்

அர்ப்பணம் செய்து கொண்டார். இந்த அர்ப்பணம் கடந்த ஜனவரி மாதத்தில் நமது அன்பான சகோதரர் ஷேபோ (Szabó) வினால் செய்யப்பட்டது. சில நாட்களுக்கு பிறகு கலீசியாவின் யுத்த முனைக்கு செல்ல உத்திரவு வந்தது. ஒரு பீரங்கி அவரது தலையின் தொப்பியை எளித்து, தோண்டப்பட்ட மன் அவர் மேல் விழுந்தது. அவரது தோழர்களால் அவர் மன்னீ-ரூந்து எடுக்கப்பட்டு மருத்துவமனைக்கு மறுபடியும் அனுப்பப்பட்டார். இது அவரை மறுபடியும் நமது மத்தியிலே கொண்டு வந்தது. ஆனால் அது குறுகிய காலம் மட்டுமே. தற்போது அவர் போர்முனைக்கு மறுபடியும் செல்ல வேண்டியிருந்தது.

“இந்த தடவை அவர்கள் ரஷ்ய எல்லையின் 800 அட தூர்த்திருள் வந்தனர். எதிரிகளை துப்பாக்கி முனையிலுள்ள கத்தியால் குத்தும்படி கட்டளை வந்தது. ஹங்கேரியன் சகோதரர் இடப்பகுதியின் கடைசியில் இருந்தார். அவர் தன்னை ரஷ்ய எதிரியிடமிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ளும்படி முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தார். அதேபோல ரஷ்ய எதிரியும் கூட இதேபோல முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தான். சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி எதிரியை குத்துவதற்கு பதிலாக ரஷ்ய வீரன் தனது ஆயுதத்தை கீழே விழுவிடான்; அவன் அழுது கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது நமது சகோதரர் அவரது எதிரியை மிகவும் அருகாமையில் பார்த்தார். அப்பொழுது அவனது உடுபில் சிலுவையும் கீரிடமும் உள்ள அடையாளத்தை பார்த்தார். அந்த ரஷ்யனும் கூட அதே போல் கண்டாள். ரஷ்யன் கூட காந்தருக்குள் நமது சகோதரன். ஹங்கேரியன் சகோதரர் கூட தனது தொப்பியில் சிலுவையும் கீரிடமும் உள்ள அடையாளத்தை வைத்திருந்தார்.

“இரு சகோதரர்களும் கைகோர்த்துக் கொண்டு அப்பால் சென்றனர். அவர்களது சந்தோஷம் பொருகி வழிந்தது. நமது பரம பிதா எதிரியின் களாத்தில் கூட சந்திக்கும்படி அனுமதித்திருக்கிறார்! ஆனால் அவர்களது பேச்சை ஒருவருக்கு ஒருவர் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் செய்கையால் அவர்கள் சம்பாஷனை செய்து அவர்களது வேதாகுமத்தை எடுத்தார்கள். ரஷ்ய சகோதரன் வேதாகம பாடத்தொகுப்பையும் பாடல் புத்தகத்தையும் தனது கைப்பி வைத்திருந்தார். இதெல்லாம் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டிருந்தது. சகோதரர் ரச-ன் படமும் அதில் இருந்தது. ரஷ்ய சகோதரனின் ஆயுதத்தை எடுத்து போர்க்கைத்தியாக அவரை கொடுத்தார். இப்போது அவர் ஹங்கேரியில் இருக்கிறார். ஹங்கேரிய சகோதரன் மூன்றாவது தடவையாக மருத்துவமனைக்கு அனுப்பப்படு இப்போது அங்கே இருக்கிறார்.”

தேவனுடைய பிள்ளைகளில் செல்வந்தரோ, பிரபுக்களோ அதிகம் இல்லாதிருந்தாலும், உண்மையை சொல்ல வேண்டிய வரும்போது அதை மிகவும் சிறப்பாக சமாளிக்கிறார்கள்!

ஜெர்மனி, பிரிடன் மற்றும் ஐரோப்பா முழுவதிலும் உள்ள நமது ஜனங்கள் இந்த போர் வரப்போவதை பல ஆண்டுகளாக அறிந்திருந்தார்கள். தாங்கள் படைக்குள் சென்றாலோ அல்லது அனுப்பப்பட்டாலோ எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தொடர்ந்து என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டும் எழுதிக் கொண்டும் இருந்தார்கள். ஆறாவது தொகுதியில் உயிரைக் கொல்ல தவிர்க்கும்படி நன்பார்களுக்கு ஆலோசனை கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் படையில் சேர்ந்திருந்தால் அவர்கள் போக வேண்டும். உணவுக்கு பொறுப்பாளராக உக்கிராண அதிகாரியாகவோ, மருத்துவமனை வேலைக்கோ அனுப்பப்பட்டால் நல்லது. அப்படிப்பட்ட வேலையை பெற முயற்சிக்க வேண்டும். கொல்லுகிற வேலையை எதிர்பார்க்காதிருந்தால் நல்லது. அவர்கள்

துப்பாக்கியினால் சூடு வேண்டியிருந்தால் அதை எதிரியின் தலைக்கு மேல் சுடலாம்.

இப்படியாகத்தான் இந்த சகோதரர்கள் செய்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் இதே சிந்தையை கொண்டிருந்தனர். இந்த கழுதம் சகோதரர்களின் அன்பை, யந்தகளத்திலும் எதிரியின் தேசுகத்திலும் மாம்சீக ஆயுதத்துடன் காண்பிக்கிறது. ஒருவர் ஹங்கேரியனாக இருந்தாலும், மற்றவர் ரவ்யனாக இருந்தாலும் வேறுபாடு இல்லை!

பேர் சபைகளில் எவ்வளவு வேறுபாடுகள். இந்த போரில் பிரஸ்பட்டேரியன், மெத்டிஸ்ட், ஆங்கி-க்கன், ரோமன் கத்தோ-க்கர்கள் மற்றும் பிறரும் யந்தம் செய்கிறார்கள். பிரிட்டனில் திருமணம் செய்து குழந்தை பெற்று வளர்க்கிறவர்களுக்கு சலுகை அறிவித்தார்கள். ஏனெனில் எதிர்கால போருக்கு - “தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கான போருக்கு” - நாட்டுக்கு உதவுவார்கள். வேதாகமத்தி-ருந்து முற்றிலும் வேறுப்பட்ட கிறிஸ்தவத்தை அவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள். கேண்டர்பரியின் ஆர்ச் பிவெப் (The Archbishop of Canterbury) தான் உத்தரவுகளை பிறப்பிப்பவர். இது தனது கடமை என்று எண்ணுகிறார். ஆனால் அவரது மனதில் கொஞ்சம் குழப்பம் இருக்கிறது. “என் காலங்கள் உமது

நமது காலங்கள் தேவனுடைய காத்திருக்கிறது

இன்று இங்கே இருக்கிற நாம் மறுபடியும் மாம்சத்தில் சந்திப்போமா அல்லது சந்திக்கமாட்டோமா என்பதை நாம் அறியோம். இது என்ன செய்தியைக் கொடுக்கிறது? ஜீவிப்பதா, மரிப்பதா, தேவனுடைய கிருபை எதுவாக இருந்தாலும் நாம் முழுவதுமாக திருப்பதியடைந்திருக்கிறோம். “என் காலங்கள் உமது

கரத்தி-ருக்கிறது; என் தேவனே, எனது விருப்பம் அங்கே இருக்கிறது.” இது அழகாக கூறுகிறது, இல்லையா? நமது மாறுதலுக்கான நேரத்தைத் தூறித்த தேவனுடைய சித்தம் நம்மில் நிறைவேற விரும்புகிறோம். நாம் அனுதினமும் சேர்ந்து அனுபவிக்கிற, அனைத்தும் அவர் வாக்குக்கொடுத்தவைகள். நமது சித்தங்களெல்லாம் முற்றிலும் மரித்துவிடன. அவரது சித்தம் உங்கள் சர்த்திலும் என் சர்த்திலும் நம் அனைவரது சர்த்திலும் ஆட்சி செய்கிறது. அன்பு சகோதரர்களே, இந்த மாநாடு மூலமாக ஒக்லேண்டு, சேன்ஷனிரான்சிங்கோ, அலமேடா மற்றும் சுற்றுப்புற சபைகளுக்கு பெரிய ஆசீர்வாதம் வந்திருக்கிறது என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் சத்திய ஆறுதல் நிரம்பி வழிகிற இருதயத்தோடு வீட்டுக்குச் செல்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். மற்றவர்களுக்கும் ஆசீர்வாதங்களை எடுத்துச் செல்வார்கள். அதாவது விதவையின் பாணையில் எண்ணணையை எடுக்க எடுக்க எண்ணைய் குறையாமல் இருந்துபோல.

இங்கே கார்த்தரின் கிருபையை அனுபவித்திருக்கிற நாம் அனைவரும், ஆவி நிறைந்தவர்களாக, கார்த்தரிடம் அன்பும், விசுவாசமும் பக்தியும் நிறைந்தவர்களாக மற்றவர்களுக்கும் ஆசீர்வாதங்களை எடுத்துச் செல்கிறவர்களாக செல்வோமாக. நான் சீக்கிரத்தில் கடற்கரை வழியாக பிரிடிஷ் கொலம்பியா, பிறகு விழுக்குப்புறமாக பிரயாணம் செய்து கடைசியாக புருக்-ன் வந்தடைந்து, ஜீலை 4ல் நியுயார்க் கோயி-ல் இருப்பேன். நமது ஜெபக்கும் நும்மை ஒருவருக்கொருவர் மிகவும் நெருக்கமாக இழுத்துக் கொள்ளடும். இப்படியாக நாம் சத்தியத்தினால் சத்திகரிக்கப்பட்டு, “ஓளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுடைய சுதந்தரத்தில் பங்கடைவதற்கு தகுதியுள்ளவர்களாவோமாக.”

